

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 313, octubre del 2013

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Genís Oliveras

T A L L E R S M A S N O U

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata)
Tel. Fax 93 540 31 57 / genis.oliveras@gmail.com

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït
Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

Ara també
multimarca

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

AUDI

Frankfurt Parera

95 555 78 94

Als vespres fem comandes a domicili
Alessa, el Masnou, Teià i Premià de Mar.
De dimarts a diumenge de 20 a 22.30/23h
Comanda mínima 15€

Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou
www.frankfurtparera.com · frankfurtparera@hotmail.com

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Esgarrip amb bolets i una paperina de castanyes. **Muntatge: TdeP****Disseny i muntatge:** Taller de publicitat**Publicitat:** 93 555 80 06**Imprimeix:** Jobagraf.**Tiratge:** 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87**GENT DEL MASNOU**Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.catL'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

Primeríssim

CONFERÈNCIES PROJECCIÓ

Diumenge 20 d'octubre

Volcans de la fi del món

Dissabte 26 d'octubre

Costa Rica i Panamà: un espectacle natural entre oceans

Mes informació a la
pàgina 21

XV TROBADA DE PLAQUES DE CAVA DEL MASNOU 2013

Diumenge, 24 de nov.

Editorial

 LES 17.14 DE L'11 DE SETEMBRE

Aquesta va ser l'hora assenyalada per formar la cadena humana mai vista arreu del món, abraçant i agermanant Catalunya de nord a sud. Moltes hores abans la multitud es va anar desplegant al llarg de tota la geografia amb l'ambició objectiu que no quedés ni un pam de terra sense enllaçar per aquesta allau de persones vingudes d'arreu del país, mogudes per un esperit de llibertat i d'afirmació nacional.

Les imatges publicades pels mitjans de comunicació parlen per si soles i són el testimoni inequívoc de la voluntat d'un poble que vol ser ell mateix, que ja s'ha fet prou gran per caminar amb els seus propis recursos, potencialitats i també debilitats que el configuren com a nació. *Quan convé seguem cadenes*, diu el nostre himne nacional; però, també, quan convé formem cadenes que no poden ser segades per lleis ni constitucions encarcarades, que no contempen ni escolten la veu d'un poble expressada democràticament i pacífica.

El ressò de la *Via Catalana* ha arribat a tots els racons del món, les imatges d'un milió i mig de catalans donant-se les mans de cap a cap del país han aixecat molta polseguera en els més acreditats rotatius i cadenes de televisió, sobretot europeus, i han deixat damunt la taula un munt d'expectatives i interrogants, suports i dubtes externs, que caldrà tenir en consideració els propers mesos davant la possible i esperada consulta al poble català, basada en l'inalienable *dret a decidir*.

A la nostra vila la *Via* va tenir una grandor espaterrant. Tot va començar al matí en l'acte institucional de l'ofrena floral a la plaça de l'11 de Setembre, acte que va ajuntar més entitats i persones que mai, amb la participació de la nostra *Coral Xabec* amb un tast de cants patriòtics i ajuntant veus amb el poble en el cant d'*Els Segadors*. Aquest pròleg era la premonició que a la tarda la festa seria completa i, a fe de Déu, que ho va ser.

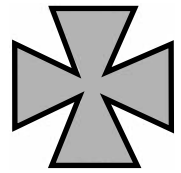
Molta estona abans de l'hora assenyalada, el Camí Ral ja presentava un aspecte magnífic, càlid, acolorit amb les samarretes grogues de la majoria i les estelades i senyeres voleiant. Aire de complicitat, alegre. Els gegants, grallers i timbalers donaven un especial to festiu a l'aplec de gent vinguda del mateix Masnou i també dels pobles veïns d'Alella i Teià, que van voler compartir aquesta fita històrica. A l'hora prevista i gràcies a l'aportació impecable dels voluntaris de l'organització, la cadena estava formada i esperant el moment vibrant de les 17.14 en què, mans a les mans dels infants i gent gran, de les dones i homes, circulés com una mena de calfred per tota l'artèria catalana. Així fou i així ho recordarem amb goig.

Ara cal que la *Via Catalana* no s'estronqui i que continuï fent via, sense defallir, polítics i ciutadania units amb el noble objectiu de poder expressar, democràticament i al més aviat possible, el que volem ser.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
I ARA QUÈ J. Camps.....	7
PURGATORI Joan Maresma Duran.....	9
OFRENA FLORAL DE L'11S Esteve Pujol.....	10
A CONTRACOR Ramon Serra.....	11
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray.....	12
LA PUNTA DE LA LLENGUA (47) Esteve Pujol.....	14
VOLCANS DE LA FI DEL MÓN Xavier Tarafa.....	15
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany.....	16
LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI Aleix Ripol.....	17
TEATRE CAPITAL Rosa M. Isart.....	18
JACK EL DESBUDELLADOR CAS TANCAT? J. Condeminas.....	19
CRÒNIQUES.....	20
DITES POPULARS Albert Vidal.....	20
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	21
ARRAN DE SÒL Pledebut.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA.....	22
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran.....	23

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

M. de Déu del Pilar

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Octubre 2013

1	dimarts	Fàbregas
2	dimecres	Viayna C
3	dijous	Dominguez
4	divendres	Aymar
5	dissabte	Ocata
6	diumenge	Ocata
7	dilluns	Fàbregas
8	dimarts	Riera
9	dimecres	Dominguez
10	dijous	Aymar
11	divendres	Viayna C
12	dissabte	Viayna C
13	diumenge	Viayna C
14	dilluns	Ocata
15	dimarts	Dominguez
16	dimecres	Aymar
17	dijous	Viayna C
18	divendres	Riera
19	dissabte	Fàbregas
20	diumenge	Fàbregas
21	dilluns	Dominguez
22	dimarts	Viayna C
23	dimecres	Fàbregas
24	dijous	Aymar
25	divendres	Ocata
26	dissabte	Riera
27	diumenge	Riera
28	dilluns	Fàbregas

29	dimarts	Ocata
30	dimecres	Riera
31	dijous	Aymar

Novembre 13

1	divendres	Aymar	Tots Sants
2	dissabte	Dominguez	
3	diumenge	Dominguez	
4	dilluns	Ocata	
5	dimarts	Riera	
6	dimecres	Fàbregas	
7	dijous	Viayna C	
8	divendres	Dominguez	
9	dissabte	Aymar	
10	diumenge	Aymar	
11	dilluns	Riera	
12	dimarts	Fàbregas	
13	dimecres	Viayna C	
14	dijous	Dominguez	
15	divendres	Aymar	
16	dissabte	Ocata	
17	diumenge	Ocata	
18	dilluns	Fàbregas	

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	JFKennedy, 5	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9.30 del matí a 9.30 del matí
El dissabte a la tarda és oberta només la farmàcia de guàrdia

h o c r e c f a n t à s t i c a b o ú s t i a o b e r t a c o l a n o e s t i c d a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom** i **cognoms** de l'autor o inicials. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

ENTRE TOTS

Després de la diada de l'Onze de Setembre i desbordats per l'èxit aconseguit, tothom coincidia a ressaltar i felicitar la bona organització i afirmació democràtica de tota la Via Catalana.

Des d'*Al Masnou decidim ANC* també volem transmetre aquesta victòria a aquells qui hi han participat.

En primer lloc i, especialment, felicitar totes aquelles persones que es van apuntar per fer la cadena i omplir 400 km d'il·lusió, alegria i comportament exemplar.

A l'Ajuntament i als diferents departaments que van vetllat pel bon funcionament de tota la Via al pas pel Masnou.

Als voluntaris que van voler ajudar en la difícil tasca de tirar endavant un projecte d'aquestes característiques.

A aquelles persones i simpatitzants, que, sense pertànyer a cap associació o col·lectiu, van estar en tot moment predisposades al que poguéssin fer falta.

Als veïns del sector per on va passar la Via, que, amb el seu suport i paciència, van fer que la reivindicació es convertís en una festa plenament democràtica.

A les associacions del Masnou, que amb el seu compromís i assentiment donen suport a un procés popular cap a una Catalunya independent.

Als establiments, per permetre l'entrada a qui ho requereix i utilitzar els serveis.

I també a tots aquells i aquelles que, tot i no compartir la idea de la independència, han entès, perquè són demòcrates, que en democràcia tot es pot fer i tot és possible si tots ens sabem respectar.

I que així sigui per a molts anys. Felicitem-nos a cadascun de nosaltres perquè ho hem fet entre tots.

Al Masnou Decidim ANC
Assemblea Nacional Catalana

ELS TARONGERS DEL CARRER SANT FELIP

Aquest estiu ha estat un calvari conviure amb aquests arbres tan mal cuidats. El pugó enganxifós deixava la vorera tan bruta i fastigosa que els veïns ens vèiem obligats a fregar-la cada dia perquè els vianants no es quedessin enganxats a les rajoles. I és que el tractament que l'empresa contractada per fa als arbres no ha donat mai resultat. Pel que sembla i es demostra, aquesta empresa no en sap gaire.

A tall d'anècdota: un matí, mentre estava netejant la vorera, hi havia un venedor molt insistent. Com que no em deixava tranquil·la, vaig acabar donant un cop d'escombria a l'arbre. I, com que el pobre arbre estava tan farcit d'abelles i de vespes, van sortir tots els animalons esperitats i l'home es va

espantar tant que em sembla que encara corre.

M. Valldeperas Roig

ARBRES DE LA VILA

Sóc veïna del carrer de Sant Felip a Ocata, un dels pocs carrers de la vila que conserva arbrat i les seves cases típiques. En un tram del meu carrer, on jo visc, s'ha eliminat un dels arbres, ja que els cotxes en aparcar els fan malbé. L'arbre es va anar tombant i en comptes de posar-li alguna protecció el van tallar. Ja és el tercer arbre que es retira en un tros de cinquanta metres.

Com a veïna he reclamat la replantació i protecció dels arbres del carrer i la resposta ha estat pavimentar el forat on hi havia l'arbre.

Quan passejo pel Masnou m'adono que la nostra població s'hauria de conservar millor i em preocupa l'acció de l'Ajuntament. En lloc de cuidar el nostre entorn i així fer-lo més atractiu, tant per als qui hi vivim com per als visitants, es dediquen a eliminar els elements que ja tenim i que ens agraden.

L'arbrat d'aquest carrer fa molts anys que existeix i no només s'hauria de mantenir, sinó que hauríem de potenciar que la majoria de carrers tinguessin aquest atractiu afegit, com fan altres viles

del Maresme.

La crisi no és l'excusa per no replantar aquest arbre, ni per tenir cura dels que ja hi ha, perquè no crec que això desestabilitzi el pressupost de l'Ajuntament, no creuen?

Rosa Mª Duch Montfort

AGRAÏMENT

En començar el mes de setembre vaig tenir la desgràcia de caure i em vaig fer un trauc al cap i un bon cop a l'esquena. Com que no em podia moure, vam decidir d'anar uns dies a la Casa Benèfica de la Vila fins que recuperés la mobilitat i pogués tornar a caminar.

Voldria aprofitar aquest butlletí de *Gent del Masnou* per donar les gràcies a la metgessa de l'ambulatori, que em va cosir el trauc, als metges de Can Ruti, que, malgrat les retallades, em van fer un munt de proves per assegurar-se que tot estava bé, i finalment donar les gràcies a totes les persones que formen part de la Casa Benèfica i que tan bé m'han atès els dies que hi he estat. Gràcies al seu director, a totes les monges i a tot el personal d'aquesta casa. Gràcies per tenir cura de mi i per fer-me tan fàcil l'estada i la recuperació. Gràcies, gràcies i més gràcies!

Joan Maresma I Pujadas

LA CORAL XABEC DEMANA CANTAIRE

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. Ens calen veus tant de dones (sopranos i contralts) com d'homes (tenors i baixos). Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Fruites i vins de tardor;

tota una festa!

FRUITES I VERDURES

COLLITA PRÒPIA
COMANDES A DOMICILI

Masnou Centre · Tel 93 540 03 52

el celler del mar

**GARNATXA, MOSCATELL,
MISTELA**

Vins, caves i licors. Gran selecció
de vins. Vins al detall

Àngel Guimerà, 12 el Masnou
93 540 29 53

www.canrac.com

De tot per fer els vostres
panellets i receptes de tardor.
Mestres Villà, 101, 93 555 16 64 el Masnou

www.canrac.com

Fruites i Verdures
Primera qualitat

La fruita

**Cada dia anem a
buscar bolets**

Mestres villà, 115
Tel 93 540 34 74 · El Masnou

AULA DE MÚSICA

Pl. del mil·lenari, 3 L, 637 73 62 03, Teià
www.claudesol.net

Ja podeu gaudir a Teià del Roch&Pop, Jass,
Latin, Afro, Flamenc i noves tendències
musicals de la mà de

Escola
de Música
T.M.P.
Escola Oficial de música Moderna del Maestresme

Apunta-t'hi

Oberta la
inscripció
per al curs
13 - 14

Motivació

Innovació

Creativitat

Vivència

Generalitat de Catalunya
Departament
d'Ensenyament

AI

ASSESSORIA IGLESIAS

- FISCAL • LABORAL
- COMPTABLE • ASSEGUANCES
  - GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
  - GESTIONS DE TRÀNSIT

Sant Miquel, 21, A, baixos • 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 • 39 95 • fax. 93 540 40 53

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou · El Maestresme
Lluís Valls Marí

Treballs
d'impressió
i preimpresió

TAXIS DEL MASNOU

93 540 33 18

A qualsevol
hora

I ARA QUÈ?

Joan Camps i Ortiz

Davant la crisi que vivim i donades les obvietats d'opinions i declaracions, cada dia més desacreditades, procuro esquivar tot allò que, repetit dia rere dia, ja està atrotinat. Parteixo de la pregunta que EL PUNT AVUI posava a la portada del divendres 13 de setembre convidant un centenar de notables a respondre **I ara què?** Ja sé que a *toro pasado* m'aprofito d'una feina feta; però, reconeixent que tot el que es pot dir arran el conflicte que tenim amb l'estat espanyol ja està dit, em prenc la llicència d'esventar *grosso modo* la palla i entreveure quin pa en surt del gra que queda.

En l'era de les piulades, la retòrica dels mitjans de comunicació potser és deguda al fet que el periodisme viu a preu fet a tant la paraula escrita o verbalitzada. Així no és estrany que, de les cent opinions d'experts publicades en concurrència, del contingut només se'n pugui extraure la desena part com a essencial. És d'aquest deu per cent d'on m'ha de sortir el resum següent.

Reconeixements: El mèrit de la Via Catalana és un fet irrefutable, no hi ha precedents al món d'una manifestació tan complexa, tan ben gestionada, pacífica i festiva. Justificadíssimes, doncs, les set opinions que citen explícitament la importància de la gestió de l'ANC amb el suport logístic i l'experiència d'Òmnium, i sobretot pel miler de voluntaris caps de tram, fotògrafs, i la disciplina dels quatre-cents i un mil inscrits que a les 17.14 vam poder unir les mans des del Pertús fins a Vinaròs. Llàstima que l'únic ministre català que lluïm al govern espanyol sigui el senyor Fernández Díaz, que, aferrat al seu partidisme, ha negat l'evidència aritmètica. Amb aliats catalans com el ministre, el pitjor enemic sembla insignificant.

Preguntes i afirmacions estèrils: En aquest vessant he trobat set perles de factura gallega que semblen del lèxic dels qui volen i dolen ja que en aquestes alçades calen opinions clares i no preguntes: **Quin projecte social arti-**

cularà una societat autoregida?

Quina és la figura de l'inconscient –i del conscient– col·lectiu? si se't demana l'opinió i no saps el que vols, més val que callis, oi? **Veurem Mas i Rajoy entrant junts a Barcelona amb un pacte estable i l'anunci d'un referèndum?** Home! Si us plau, no donem idees perverses ni ens posem aigua al vi! Remarco aquest savi descobriment **És un tema molt complex que marcarà l'agenda dels propers mesos.** Vaja! I en aquesta mateixa línia d'inventar la sopa d'all aquest altre **Sempre hem contraposat el seny a la rauxa,** de rauxa, n'anem sobrats amb l'espectacle que muntem a Canaletes a l'estil de la plaça Cibeles tant de tant en tant.

Suggeriments i eloqüències: Proposar suggeriments, bé si fossin inèdits, la llista explícita arriba a la setzena, però no n'he trobada cap d'original; en cito només la que m'ha semblat una maledicció metafòrica: **El mateix que experimenten els barcelonistes l'endemà d'haver guanyat la Champions;** quasi el mateix pel que fa a les dues dotzenes de frases eloqüents que semblen propaganda electoral amb verborrea política: **Un sentiment que exposa el bé moral, Cal desafiar l'aristocràcia europea, Si un arbre no reverdeix en primavera corre el risc de no sobreviure** i una altra **Hem de substituir simbolisme per pedagogia;** en suma, només brindis al sol. He deixat per a l'epíleg la llista més llarga, en suma cinquanta-vuit opinions,

de les quals n'extrec el títol següent:

Les més concloents: En aquest vessant hi ha una tendència imperativa fixant el límit de la consulta en el 2014, i en general les opinions marquen un contundent i breu full de ruta, que es resumeix en **O referèndum o declaració unilateral d'independència o anticipar eleccions plebiscitàries;** grup que enllaça amb els qui comprometen directament els polítics perquè **S'arremanguin fent afirmacions engrescadores i crítiques contraposades com Ara Más té l'oportunitat de tenir dos milions de catalans al darrere, o Els polítics s'afegeixen als actes quan no els poden controlar.** Remarco també els epítets referents els greuges acumulats **Pels entossuadits des del 1714, Tancada la porta a la nostra esquena, només podem obrir la que tenim al davant, Tracte colonial, insults i espoli o simple discriminació.** I per acabar, aquest paràgraf **Espanya es resumeix en el fracàs olímpic.**

Feta aquesta recerca en la brolla de deu pàgines del diari EL PUNT AVUI, em quedo amb el requadre de Josep M. Ballarín, capellà i escriptor: **Que ningú s'imagini pactar amb Madrid a les bones, el mal vindrà del partits que... ficats en una cadena... de les mans dels homes buscaran un protagonisme que no es mereixen...;** i trepitjant de peus a terra, ens acaba avisant **NO ESPEREM MASSA D'EUROPA.**

sector comercial

Carrer Sant Felip

Joan Vila

Perruqueria home

Tomàs Vives, 16
el Masnou
93 540 07 49

De dimarts a divendres
de 10 a 13 i de 15,30 a 20
dissabte de 9 a 14
Hores convingudes

Acadèmia
PERELLÓ

El centre d'estudis de
preparació i repàs de més
alt rendiment al Maresme

ESO · BATXILLERAT
UNIVERSITAT

Sant Felip, 115
93 555 03 07 El Masnou
info@academiaperello.com

- Tot per a la cuina -

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat
elcullerot@hotmail.com

EL MASNOU

○ *serveis* □

**SERVEIS
DE NETEJA**

☎ 93 555 76 61
609 72 65 16

C/ Sant Felip
(Pas del Port, 5)

46è Curs de Balls de Saló de Gent del Masnou

Del 20 de setembre al 20 de desembre

Cada divendres de 20.30 a 22

Pasa-t'ho bé!

Rock, tango, cha-cha-cha, vals, salsa, fox,
pas doble, mambo, etc... A partir de nivell 0

Vocalia Recreativa

escola de música

Emma Calvo

Matrícula oberta

T'agrada cantar? T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

**SALA
AUTOMOCIÓ**

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

Purgatori

Joan Maresma Duran

A principi del mes de setembre vaig estar novament a Cuba una setmana per la feina. I dic novament perquè ja hi vaig ser al maig de l'any passat.

Ja m'agradaria escriure que l'Havana és una ciutat justa –igualtat, legalitat i fraternitat per a tothom–, agradable –xafogor terrible a l'estiu; i pocs els venturosos que tenen aire condicionat–, amb bonics edificis –n'hi ha; alguns cauen a trossos literalment–, on els ciutadans són ufanosos –no era ni el Paradís Soviètic, ni Un món feliç, ni l'Escandinàvia que idealitzem–, on la sanitat funciona –em van comentar que sí, que funciona pagant; i no pas poc–, on l'educació és de qualitat –els professors que vaig conèixer i/o vaig retrobar afirmaven categòricament que només és bona l'educació superior o la dels col·legis privats; ningú no vol ser professor–, on els avis són ben atesos –en vaig veure més d'un que vivia al carrer; no exagero.

Malauradament, no puc escriure'n lloances. Escric el que vaig observar. El que els meus ulls van veure –anoto les meves percepcions, que poden ser equivocades; no vull pas tenir raó–, el que vaig sentir que deia la gent, les meves impressions, el que enraonàvem amb els dos companys de feina que treballen a São Paulo.

I ja amb un bon tros de camí recorregut, veig que els humans de tot arreu volen sotmetre els seus consemblants. "Primer jo, després jo i sempre jo", és aquest el lema. *Homo homini lupus*. I això és el que passa encara més en un sistema injust on hi ha dues monedes –l'oficial, que no val res, i el CUC (el pes cubà convertible, que té el mateix valor que el dòlar USA), nom curiós aquest en català –on la gent guanya en la que no val res, però paga en l'equivalent a la moneda nord-americana en molts llocs, on les botigues són mig buides, on el personal veu que alguns tenen molt i molts molt poc, on sopar en un restaurant pot costar 25 CUCs per barba, on la gent que vaig retrobar es

preguntava –sempre en petit comitè– com aquest procés de decantació era tan lent, tan pausat, tan parsimoniós. Al cap i a la fi, el mur va caure fa més de vint anys i la Unió Soviètica es va desfer el 1991.

I em fa l'efecte que jo podia –crec que puc– entendre l'inici de l'obertura dels països de l'est, cap a final dels 80, on els pocs grups de turistes o empresaris vestits elegantment i amb maletí d'executiu que visitaven la República Txeca, Iugoslàvia o la URSS (pàtries que ja no existeixen perquè el Socialisme Real se'n va anar en orris) veien que els habitants no tenien gairebé res: potser un vehicle amb un motoret de molt poca potència; un apartament, tal vegada unes vacances organitzades pel Partit i molta, molta policia secreta.

Possiblement m'equivoqui. És el que recordo de *La vida dels altres* o *Good bye, Lenin!*, dues grans pel·lícules ambientades en l'antiga RDA, que també va desaparèixer. I potser en aquella època, que sembla ja tan remota i caduca, les persones anaven fent –ara també– i veien que tothom tenia el mateix.

A la siembre fiel isla de Cuba –aquesta frase apareix a les *actas capitulares* de 1867– no hi passa això. Potser perquè tenen sort aquests capitalistes ferotges que es fan anomenar socialistes... Penso que a l'illa hi conviu el pitjor del capitalisme i del comunisme, no ho sé.

I de vegades –em fa l'efecte que són poques a la vida, sortosament; o jo em

considero afortunat: sóc fill de la Mercè i del Joan; podia haver nascut a Cuba, a Kènia o en un poble perdut del Pakistan– un mira al seu voltant i se n'adona que l'hades, la còlera de Déu i la punyetera mala sort existeixen i que no només et poden tocar sinó que et toquen. En el cinema es representa el Mal com quelcom més o menys monstruós que t'esclafa amb piadosa rapidesa. Em sembla que el Mal és humà i lent, molt més lent. I tal vegada l'illa més gran del mar de les Antilles no sigui, pensant-ho millor, el purgatori –lloc on les ànimes dels morts paguen les seves faltes abans d'aconseguir la glòria eterna, diu el diccionari–; és directament l'infern...

P.D. Malgrat tot, he de reconèixer que totes dues vegades m'han tractat molt bé a Cuba. No sóc jo, no obstant. Represento una institució.

Molta força i molts ànims per al pare i per al Pere Martí. Ens veiem a finals de novembre.

Ofrena floral de Gent del Masnou l'11 de Setembre del 2013

Esteve Pujol i Pons

L'amenaça de pluja i algun ruixim no va espantar ningú. Al migdia de la Diada, la plaça de l'11 de Setembre era plena com cap any, a vessar.

Cinquanta-sis ofrenes florals –més que mai també– van omplir de color i emoció el peu del monòlit. Partits polítics, associacions i barris masnovins, entitats de tota mena que treballen des de qualsevol racó de la nostra vila per fer-la més rica i plena. Quin goig!

Lectura del manifest del nostre Ajuntament; flors i més flors; ball de bastons dels *Ple de cops* –quin nom tan escaient per a aquest nou grup cultural masnoví– i l'actuació de la *Coral Xabec*, sota la direcció de Montserrat Llagostera.

Senyor Sant Jordi (S. Espriu/ F. Vila) va ser la primera cançó; en aquest any commemoratiu del centenari del naixement de Salvador Espriu no podia pas faltar-hi.

Després *El Cant del Poble* (Sagarra/ Clavé/Vives/Capdevila) amb tot el foc de

la lletra i l'esclat de la melodia.

Algunes frases no podien ser més adequades i emotives per a aquesta Diada del 2013: *Glòria, catalans, cantem, cantem amb l'ànima!... El gran moment és arribat! Fora els ultratges! Lluny la mentida! Cantem! Ningú ens prendrà la nostra llibertat!... Vola sobre el front l'estel de la Senyera!... Cantem! Ningú ens prendrà la nostra llibertat!*

Els Segadors amb la veu i el sentiment

de tota la gentada va coronar l'acte institucional amb més il·lusió que mai mentre la policia municipal hissava la bandera. *Gent del Masnou* va voler-ne deixar testimoni fotogràfic com sempre; ja veieu que ens hi vam posar una mica estrets. Tot presagiava l'esclat de la *Via Catalana* de la tarda. A fe que el bon averany no es va pas frustrar.

Una Diada Nacional per recordar-la!... i la *Coral Xabec* hi era, i tant!

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

A contracor

Ramon Serra i Roca

Un brunzit suau va despertar-lo. Del sostre seguia penjant la mateixa làmpada de cristalls tallats, barroca i d'un altra època. Les parpelles s'obrien mandrosament filtrant de mica en mica l'explosió d'un nou dia, que possiblement, per la intensitat que lluia, es preveia radiant. Un altre jorn va pensar, mentre la fredor del terra li pujà de les plantes dels peus fins al capdamunt de l'espina despertant-lo, ara sí, gairebé del tot.

El raig d'aigua freda de la dutxa va acabar la feina i, un cop davant del mirall, va deixar anar la frase de costum tot impostant la veu per fer-la més pel·liculera.

– Bé, un altre dia a l'infern.

Èric Sangenis es vestí de pressa i encarà ràpidament la sortida d'aquell piset de mala mort, en un barri de pèssima reputació, i s'allunyà per uns carrers plens de pudor i de misèria. Un captaire habitual allargassà una mà prima i venosa per rebre el mateix de cada dia: una indiferència total. Èric seguia caminant vers el bar Casa Paco, on es desdejunaria amb un capipota fenomenal acompanyat d'un generós got de vi barat.

Maruja, la veterana mestressa del local, vídua d'en Paco, però encara de molt bon veure tot i la cinquantena evident, li demanà si avui toca anís o rom en el perfumat.

– Posa'm anís que necessito *carinyo*.

– Ui, rei, sí que comencem d'hora avui.

– La dolçor que tu em negues, me la dóna la beguda

– Eric, que ja ens coneixem i ja vares tenir merder amb el meu difunt marit.

Acabada aquesta mena de sentència insinuada, la dona va girar cua tot remenant-la i es col·locà en el seu pedestal, darrere la barra. Els parroquians entraven i sortien demanant entrepans i cassoletes guisades, gots de vi i canyes de cervesa. La cridòria anava en augment i la pobra Maruja no donava l'abast a tanta comanda.

De cop una colla de xavals joves van demanar amb molta insistència el que ja feia més de vint minuts que havien demanat. De la insistència es va passar als crits i d'aquí a les amenaces físiques de

– Tia, o portes el menjar o t'enrecordaràs de nosaltres!

– Tingueu paciència; no veieu que vaig atabalada?

– Tia, aquest és el teu problema. Porta'ns els entrepans d'una puta vegada!

Èric escoltava la picabaralla entre la dona i els joves i rememorava com ell en la seva joventut es comportava de la mateixa manera. Malgrat tot, ara l'ofenia aquella prepotència de la jovenalla –any amunt any avall, majors d'edat– amb la “seva” Maruja, la dona que el malparit d'en Paco li va prendre amb males arts, explicant-li com ell feia quartos passant farlopa i que a sobre portava pistola com tots els quinquès. La pura realitat era que l'Eric passava xocolata a

quatre col·legues i en sa vida havia tingut una pistola a la mà, però la brama va córrer més del compte i la mala fama caigué sobre d'ell com una llosa.

D'aquella feta del Paco en va pagar un càstig sever. Va fugir del barri i va entrar a formar part de les bandes dels anys 70's. Heroïna, atracaments amb armes i finalment presó. Potser va ser l'únic que la trena va fer: replantejar-se la vida i, després de cinc anys tancat, va sortir amb ganes de tirar endavant sense merders.

Enmig de la remor del bar va veure com els nois s'encaraven directament amb la Maruja i l'empenyien cap a un racó de la barra. Ell es va aixecar per posar pau en aquell disbarat de discussió.

– Nois, potser que aneu massa lluny, no?

– Tu, vell, calla i seu a la teva taula.

– Ja n'hi ha prou; si seguieu, jo també em puc posar violent.

Els nois –quatre– davant l'amenaça van treure navalles i es van dirigir directament cap a l'Èric. Ell va agafar la primera ampolla que va trobar i la va trencar amb el cantó de la barra. La lluita va ser desigual. La sang dels nois i la seva es van barrejar per terra. Els crits i els renecs tallaven l'aire. La gent, poruga, s'alçà i es retirà en direcció a la porta i mirant aquell desigual combat.

Al cap de tres minuts i de molts talls i cops, els nois van fugir rabent, perquè alguna veu anunciava la propera irrupció de la policia.

A terra, enmig d'un bassal de sang, l'Èric Sangenis expirava tot pensant que avui deixaria de viure a l'infern.

Històries de la vila

Per Joan Muray

1882-1895 CARRETERA DEL MASNOU A GRANOLLERS

Vista de la riera d'Alella entre cal Marquès i l'estret d'en Portell. Primer terç del segle XX.

D'aquesta carretera, que unia el Masnou amb Granollers, i posteriorment seguiria o enllaçaria amb l'actual, que arriba fins a Puigcerdà, que a més fou la primera en tot l'estat que va ser recoberta amb llambordes cap als anys vint del segle XX, n'he trobat un seguit de notícies que van des del 1882 al 1895, i que ens donen un seguiment de les obres que s'hi feien.

El tram entre el Masnou i Granollers tenia aleshores una longitud de 16,772 quilòmetres.

Vegem ara què ens diuen i, si cal, darrere de cada notícia, hi farem el comentari pertinent. Les transcripcions tal com foren publicades, i amb el mateix idioma. Són aquestes:

27 d'abril del 1882

...aprobar el proyecto del trozo segundo de la carretera de Masnou á Granollers, comprendido entre el yermo de Guardia (1) y Granollers, sacándose á subasta su construcción bajo el tipo de 262,090 pesetas 83 céntimos...

Si el 1882 aprovaven la construcció del segon tram, vol dir que ja feia temps que el tros entre el Masnou i Fontdecera era ja fet.

4 de juliol del 1882

...nombrar al diputado señor don Juan

Alsina Sensat para que, en representación del Cuerpo provincial, tome posesión del camino vecinal que desde el yermo de Guardia pasa por Font de Cera á Alella, el cual, juntamente con la riera de Alella hasta el empalme con la carretera de Madrid á Francia ha de formar el trozo primero de la provincial de Masnou á Granollers...

Aquí ens constata que l'actual coll de Fontdecera, havia estat ja un camí veïnal, segurament des de temps remots.

20 de desembre del 1883

...El Boletín Oficial de hoy inserta el discurso leído por S.M. el Rey en la solemne apertura de las Cortes verificada el 15 del actual.

Señala el día 1º del próximo febrero, á las tres y media de la tarde, para la adjudicación en pública subasta de las obras de reparación del firme y construcciones de dos tajeas en el trozo comprendido entre Masnou y el yermo de Guardia, de la carretera hasta Granollers, bajo el tipo de 6.556 pesetas 90 céntimos, importe del presupuesto de contrata...

Com veieu, les obres eren per arranjar la carretera, que aleshores era de terra, més o menys com les actuals pistes forestals; ahora que fer-hi dues tajeas.

Tajea és una obra de pas per a drenatge d'aigües, una mena de pont petit sota un pas, sigui de vianants, d'un camí, pista forestal, carretera, etc. És un terme tècnic, conegut popularment en castellà com *alcantarilla*. En català és: claveguera, pontarró o pont petit.

9 de gener del 1889

...Se aprobó el proyecto y subasta del servicio de acopios para la conservación del trayecto, comprendido entre la riera de Alella y Granollers, de la carretera de Masnou á Granollers; quedó nombrado para presidir dicha subasta el diputado señor Genover...

Havien passat sis anys de l'anterior obra i calia refer-la. El fet remarcable d'aquesta nota és que la persona encarregada de supervisar la subhasta era el diputat senyor Genové (el Masnou 1834-Barcelona 1900), el conegut farmacèutic i acadèmic de la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona (2).

20 de març del 1889

...El día 3 de mayo, á las tres y media de la tarde (3), tendrá lugar en la Diputación, la subasta de acarreo de materiales para la conservación de la carretera de Masnou á Granollers, trozo comprendido entre Alella y Granollers durante el año de 1888 á 89 bajo el tipo

Carretera d'Alella a l'alçada del c/Amadeu I, on veiem els plàtans centenaris. Foto Teresita Torres, anys 50 del segle XX.

de 5.965,05 pesetas. El pliego de condiciones estarà de manifiesto en la secretaria de dicha corporación...

Aquell any hi hagué més sort, semblava que les obres serien més importants. Sempre, però, es veu que eren obres generals, de tot el trajecte.

Any 1890

Aquest any, la *Revista de Obras Públicas* de la Diputació Provincial de Barcelona en va fer un extens memòrandum, signat per Melcior de Palau (4), que per la seva extensió, i perquè les altres notícies que exposem ja ho esmenten, no reproduïm.

24 d'abril de 1891

...Se aprobó el proyecto para la construcción de la carretera provincial de Masnou á Granollers, en la parte comprendida entre Masnou y el camino llamado "Font de Cera"...

Dos anys més tard seguien les obres d'arranjament, tot i que ara sí que en concreten el tros, entre la nostra vila i el coll de Fontdecera.

10 de desembre de 1891

...El diputado señor Farguell fué designado para presidir la subasta de las obras de construcción, de la comprendida entre Masnou y el camino llamado "Font de Cera" de la carretera de Masnou á Granollers...

Seguim a les obres del mateix tram, tot i haver passat quasi vuit mesos (ja se sap que les coses de *palacio van despacio*). Ara, però, encarreguen la supervisió a un altre diputat.

16 de gener del 1892

...La Diputación ha señalado el día 15 de febrero á las dos de la tarde (5) para la adjudicación en pública subasta de las obras de construcción de la parte comprendida entre Masnou y el camino llamado "Font de Cera" del trozo primero de la carretera de Masnou á Granollers, bajo el tipo de 107.243,09 pesetas; y el día 29 del próximo, á las cuatro de la tarde para la adjudicación del servicio de acopio de material para la conservación del firme del trayecto comprendido entre la riera de Alella y Granollers de la propia carretera durante el año económico de 91 á 92 bajo el

Entrada a Alella, segurament de començaments del segle XX. Al mig hi ha can Leonart i al darrere s'hi veu la parròquia.

tipo de 7.238,10 pesetas...

Segueix sent la mateixa obra, amb molta més lletra menuda i poc pressupost.

8 de setembre del 1892

...Providencia del Gobierno civil, señalando el plazo de 15 días, para que pueda reclamarse contra la ocupación de varias fincas del término municipal de Masnou, con motivo de la construcción del trozo primero de la carretera provincial de Masnou á Granollers...

Pel que es veu, aquest cop les obres serien més importants, ja que per dur-les a terme s'havien d'expropiar diverses finques. Observeu que per a obres menors els termes eren llargs; en canvi per a expropiacions, que era un proble-

ma greu per als afectats, només donaven quinze dies.

26 d'abril del 1893

...Nombrar á don Manuel Sanchez perito para la evaluación de los terrenos sitos en el término de Alella, que han de expropiarse con motivo de la terminación del trozo 1º de la carretera de Masnou á Granollers...

...Aprobar las valuaciones de los terrenos sitos en el término municipal de Masnou, que han de expropiarse en virtud de las obras de dicho primer trozo de la carretera de Masnou á Granollers...

Si pel setembre de 1892 els tocava el rebre als propietaris d'Alella, ara set

Alella, al centre del poble. S'hi veu la riera tal com era abans. Imatge, possiblement de començaments del segle XX.

mesos més tard eren els del Masnou, tot i que aquí no esmenta termini, però deuria ser el mateix.

3 de gener del 1895

Fueron aprobadas, después, la liquidación de las obras de construcción del trozo 2º, comprendido entre el yermo de Guardia y Granollers, de la carretera de Masnou á Granollers...

Dos anys i mig més tard, les obres ja van pel segon tram. No és, per al nostre temps, gaire rapidesa, però aleshores tot anava molt més lent; a més el trànsit que hi pogués haver era només de carros i potser diligències.

23 de gener del 1895

...Fué designado el señor Romeu para presidir el acto de la recepción provisional de las obras ejecutadas en el trozo 1º de la carretera de Masnou á Granollers...

Nota de pur tràmit burocràtic.

13 de febrer del 1895

...Fueron aprobados los contratos hechos por la Dirección general de Obras provinciales, para proceder á la renovación y extensión del arbolado en las carreteras siguientes: de Masnou á Granollers...

Dr. Pere Genové i Colomer, farmacèutic i diputat provincial.

Aquesta darrera notícia com a mínims ens dóna més aclariment, ja que es tractava de renovar l'arbrat i afegir-ne de nou on no n'hi hagués.

Possiblement, els grans plàtans que, per sort, encara hi ha entre el Masnou i el començament dels revolts del Coll de Fontdecera, passant per Alella, per la seva grandiositat deuen ser plantats en aquella ocasió. Si és així, tenen a l'entorn de 118 anys.

Com haureu observat a les notes, tot i ser simples notes informatives de l'activitat de la Diputació Provincial de Barcelona, organisme del qual aquesta carretera depenia, i depèn, en aquells temps les farciem d'ampul·lositat, especialment en el tractament a les persones.

NOTES

1- Aquest yermo de Guardia deu correspondre al terreny planer que hi ha quan s'acaba Fontdecera, pel sector del càmping i la gasolinera.

2- Si voleu saber més, vegeu: *Butlletins de Gent del Masnou*, núm. 63 i 174.

3- Observeu l'hora de la reunió, dos quarts de quatre. En aquells temps, tot, fossin reunions, concerts, enterraments, hi havia el costum de fer-ho d'hora, segurament perquè a la fosca hi havia poca llum i pocs transports, i la gent havia de ser ja a casa.

4- Melcior de Palau i Català (Mataró 1843-Madrid 1910). Enginyer, poeta i publicista.

5- En aquest cas, la reunió era encara més aviat, les dues del migdia. Ara a ningú no li passaria pel magí de convocar una reunió en aquesta hora.

FONS CONSULTATS

- Hemeroteca de *La Vanguardia*
- Hemeroteca de la Diputació Provincial de Barcelona
- Diari *La Publicidad*. 1 a 5/1/1895

La punta de la llengua (47)

Esteve Pujol i Pons

Deia al butlletí del mes passat que quan un especialista s'equivoca em sap més greu que no pas quan s'equivoca algú que no ho és. Continuem pensant-hi, si us plau.

Em sap molt de greu quan un venedor de compactes diu *CD* (amb C castellana) en lloc de **CD** (amb C catalana).

Em sap molt de greu quan un músic diu *bemol* i *bequadre* en lloc de **bemoll** i **becaire**.

Em sap molt de greu quan un polític diu *PSC* (amb C castellana) en lloc de **PSC** (amb C catalana).

Em sap molt de greu quan un oftalmòleg o un òptic diuen *dioptria* en comptes de **diòptria**.

Em sap molt de greu quan un otorinolaringòleg diu *tímpan* en lloc de **timpà**.

Em sap molt de greu quan un meteoròleg diu *atmosfera* en lloc de **atmosfera**.

Em sap molt de greu quan un enginyer diu *ingenier* en lloc de **enginyer**.

Em sap molt de greu quan un impressor diu *textes* en lloc de **textos**.

Em sap molt de greu quan un industrial diu *matèries pri-*

mes en comptes de **matèries primeres**.

Em sap molt de greu quan un comerciant diu fer *la mitja* de l'any en lloc de fer **la mitjana** de l'any.

Em sap molt de greu quan un guia turístic diu *Alemanía*, *aleman* en lloc de **Alemanya**, **alemany**.

Em sap molt de greu quan un locutor de televisió o de ràdio diuen *Bruzeles* en lloc de **Brussel·les**.

Em sap molt de greu quan un mestre diu **les tres i mitja** en lloc de **dos quarts de quatre**.

Em sap molt de greu quan a les nostres comarques un professor diu *classe* o *base* o *frase* o *piràmide...* (amb E castellana) en lloc de **classe** o **base** o **frase** o **fase** o **piràmide... (amb E catalana).**

Em sap molt de greu quan un esportista diu *campeonat* en lloc de **campionat**.

Em sap molt de greu quan un granger diu que les gallines *posen ous* en lloc de **ponen ous**.

... ..

Quan un especialista s'equivoca em sap més greu que no pas quan s'equivoca algú que no ho és.

VOLCANS DE LA FI DEL MÓN

Xavi Tarafa

Aquest estiu hi tornem. T'hi apuntes? Aquesta proposta, me la formulaven l'Andrey i l'Anna una matinada de novembre al Masnou després d'haver estat veient fotos sobre una expedició de l'Andrey a Kamtxatka. Vuit mesos més tard, l'1 de juliol em retrobava amb ells a Leningradskaya, l'estació de Moscou on arriben els trens provinents de Sant Petersburg. Arribaven juntament amb la Masha. Som l'avançada d'una expedició de vuit persones que pretenem fer un *trekking* de tres setmanes per Kamtxatka pujant a tants volcans com puguem; la resta del grup s'hi incorporarà cinc dies més tard.

El primer dia a Kamtxatka, el dediquem a temes logístics: tramitar permisos, comprar benzina per als fogonets i bengales per espantar els óssos i ser localitzats en cas d'emergència. A la tarda, sortim en direcció al volcà Mutnovski (2323 m). Dormirem en una cabana de vulcanòlegs. El Mutnovski es destaca per la vall que condueix al cràter, plena de fumeroles de sofre i piscines de fang bullent al costat dels rierols, que duen l'aigua del desglaç de les glaceres.

El segon cim que vam intentar va ser el Koryasky, de 3456 m d'alçada. Junt amb l'Avatxa, és l'altre volcà que domina la badia de Petropavlov i que dona la benvinguda als sorpresos turistes en baixar de l'avió. No farem cim; quan som a la cota 3300 m girem cua. Tot i així ja arribarem una hora tard al camp base a 700 m on ens espera un 4x4 per dur-nos a Elizovo, on ens hem de trobar amb la resta del grup, que aterra l'endemà al matí.

Ja amb el Sasha, l'Olga, el Lubomir i el Sergey posem rumb al parc nacional del volcà Klyutxenskoy. Tres setmanes sense trepitjar cap poble implica sortir carregats com mules, als 16 kg que ja duia de casa, cal afegir-hi material comú i la part proporcional de menjar. En total, 19,5 kg més. Començaríem a caminar amb més de 35 kg a l'esquena. Dur, molt dur.

Els primers objectius, els dos Tolbachiks, el Pla i el Puntxegut de 3085 i 3682 m respectivament. Després

d'haver fet nit en una cabana de vulcanòlegs i d'haver-hi descarregat pes, ens plantem al *plateau* al peu dels dos volcans, a uns 2700 m; d'allà, via un corredor amb un pendent d'uns 30-35°, pujarem a l'aresta a la cota 3300 m. El dia següent farem cim al Tolbatxik Puntxegut abans no baixar al Tolbatxik Pla i per la normal tornar al *plateau*.

El tercer volcà serà el Bolshaia Udina (2920 m). Pel camí, però, algunes sorpreses. En dels nou cràters del sistema Tolbatxik està en erupció i ens hi acostem. L'espectacle de lava és impressionant... i perillós: aquí i allà ens cauen *bombes* incandescents; decidim allunyar-nos-en i continuar el camí. Recollim els queviures deixats a la cabana, els carreguem altre cop i sota una intensa

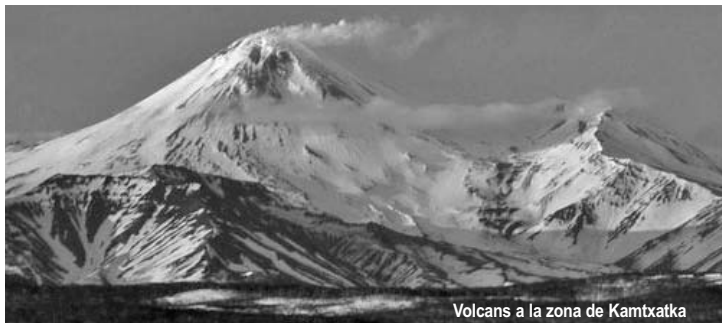
pluja, vent i fred continuem. Hauré de reposar un dia, abans no atacar el volcà, que assolirem enmig d'una espessa boira, preludi de la pluja que ens acompanyarà durant tot el descens. Un cop al campament, i com al dia precedent, una família de guineus ens vindrà a visitar.

La quarta ascensió serà al Ostraya Zimina, de 3080 m. L'ascensió es complica a mesura que hi pugem i arribem al cim en mig d'un torb impressionant. No parem i comencem un descens perillós i vertiginós: el fred, vent i neu marquen el pas. Arribem sans i estalvis al campament ja sota el sol. Temps per relaxar-nos i brindar amb vodka; som a l'equador de l'expedició.

El darrer volcà al qual pujarem serà el Krestovsky (4108 m). Ens hi enfilem des del *plateau* de la glacera de la Petita Antàrtida. L'ascensió serà llarga, primer saltant les esquerdes de la glacera, després grim pant per una aresta rocosa, i seguint per una aresta nevada amb un pas de gairebé 50° en neu per superar un *gendarme*. Sortim a les 6 del matí, arribem al cim a les 15 tocades i fins a les 22 no serem altre cop al camp base, després de nombrosos ràpels durant el descens.

Abans d'acabar, un darrer intent, el més alt, el Klyutxenskoy (4750 m). L'intent s'avortarà d'inici. Plou massa per intentar-ho. tornem a la civilització.

Tres dies després prendrem una merescuda sauna i dos més tard aprofitarem que a Kamtxatka el caviar vermell va *només* a 40€/kg. Petits plaers més que merescuts abans no tornar a Moscou.

Volcans a la zona de Kamtxatka

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Carles Maristany

DE COLOR DE GOS QUAN FUIG

A la consulta del manescal, el senyor Don José Borobia Palacios, comandant de cavalleria de l'exèrcit, veterinari municipal en funcions, en fer-se obligatòria la vacunació de gossos i la seva inscripció al registre, en el pati de l'escorxador tot sovint es formava una cua amb els propietaris que portaven els seus animalons per ser vacunats i complir amb les noves normes establertes.

Una senyora portava el seu gos. Una bestiola que recordava vagament d'entre les múltiples races canines aquella tan coneguda de gos llop.

A l'interrogar si pertanyia a aquesta raça, el veterinari va mirar el gos de dalt a baix i poc més o menys va dir-li: *Mire, señora, ¡lobo lobo no será! Cruzado, mejor. ¡Un mil leches!*

UN CAP QUADRAT

Molts hem treballat a Alemanya i alguns alemanys ho fan o bé ho han fet aquí. Un jove alemany va ser destinat per la multinacional per la qual treballava a fer-ho a Barcelona. Persona molt culta i tècnica amb coneixements diversos, aviat es va guanyar l'afecte i la simpatia dels seus col·legues catalans, amb els quals

va congeniar al poc temps d'estar aquí. Van posar-lo al corrent de certes bromes que, sense intenció d'ofendre, es fan a persones per la seva procedència, nacionalitat, costums, caràcter, etc., tals com la catalana gasiveria, la puntualitat germànica, la flegma anglesa, la diplomàcia francesa o bé la picaresca gitana. Llavors, quan entre els companys s'establí una certa confiança, s'atreverien a explicar-li allò del "cap quadrat" atribuït als alemanys. Ell, però, no podia capir-ho. Tot traduint-ho: cap quadrat per *ca-beza cuadrada*.

Van explicar-li-ho amb gestos, pèls i senyals, i llavors s'encengué la llumeta i va dir, bon conxedor de la geometria i del filar prim: *¡No cuadrada, cúbica!* El cap quadrat tenia tota la raó del món! P.E. Per sort no es diu capgròs perquè, traduït per *renacuajo*, encara seria més difícil d'explicar i d'entendre, oi?

EUFEMISME

Figura que consisteix a emprar un mot o expressió suau, inofensiu, en lloc d'un de dur, indelicat, desplaent.

Això no ho diu en Carlets, ho fa el senyor Pompeu Fabra en el *Diccionari General de la Llengua Catalana*.

Hom resta gratament perplex quan a l'ingressar en un centre com una clínica, hospital, balneari, etc., el recepcionista que t'atén ja coneix el teu nom i després tot el personal utilitza aquest tractament tan familiar, en lloc del vostè recomanat per l'antiga escola.

Aquesta forma de tractar poleix l'aspror entre metge i pacient, tot fent, algunes vegades, que en una malaltia greu et presenti la dalla de la mort com un ganivet de pelar patates.

També algun cop hem demanat que, per favor: *Fora tecnicismes, doctor! Faci-ho en cristià!* Un terme mig seria l'ideal.

Dic això perquè l'altre dia, a ciutat, va visitar-me un nou metge, que em tractava per primera vegada. Tot va anar bé fins que a la tercera pregunta inquirí: *Com va de pixera?* A mi em va sorprendre la pregunta feta un xic grollera. Tant, que vaig tardar a respondre.

Orina, micció, fins i tot *pis* es pot admetre, però... pot ser que a la segona visita tal paraula sigui més digerible i ja pugui contestar amb promptitud: *Jo, amb certes dificultats*; i per quedar bé, afegir-hi: *l'vostè, doctor?*

Divendres 11 d'octubre
a les 8 del vespre a la
Plaça dels Cavallets
Botifarra a la Hispanitat

Vine i fes una botifarra.

Entrepà més beguda 5€.

Música, Parlaments, Tabalers i Bastoners

Hi col·laboren: **Bastoners del Masnou**

Divendres 31
d'octubre a les 8 del
vespre a l'Altell de les Bruixes
Castanyot 2013

Cercavila, música, castanyes,
vi bo, foc i contes de **por**
per a tothom

Les nostres famílies d'avui

Dr. Aleix Ripol Millet. Psicòleg i mediador en famílies. 619522582

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

UN NOU MEMBRE A LA FAMÍLIA

Sovint ens vénen a veure famílies preocupades: acaben de tenir un fill o una filla i el germanet o germaneta gran en té gelosia. L'adora, però a la vegada en té molta gelosia. Hem sentit de tot: "Mama, ja el pots tornar a la clínica"; "I aquest on viurà?"; "Oï que és molt lleig, mama?"... I accions com tapar-lo (cap i tot) "Perquè no tingui fred, pobret..."; omplir el bressol de joguines pesants "perquè jugui", amagar-li el xumet...

Acostumo a dir als pares que sempre es compleix –és axiomàtic– que hi hagi gelosia per part del "rei destornat"; el que sí varia és la forma d'exterioritzar-la. I no sols és inevitable, sinó signe de normalitat. Als psicòlegs ens inquieta que un nen petit, en la fase en què el "vinclé s'està fent", (**Bowlby, J. (1998): *El apego y la pérdida***, Paidós.), sempre estigui content d'anar de braços en braços, també de desconeguts, sense protestar. O que no es manifesti gelosia en algunes ocasions.

Quan un nou membre entra a la família nuclear (també a la família extensa, tot i que menys), es produeix un sotrac sistèmic important i tothom s'ha de re-posicionar. De la mateixa forma que marit i muller s'han d'adaptar (no sense gelosia!) per acollir com cal el seu primer fill o filla.

Solem intercanviar idees amb els pares per tal de suavitzar la gelosia i evitar culpabilitzar encara més el germanet gelós quan fa malifetes (compteu que ja n'està, de culpabilitzat!). I, evidentment, per evitar riscos innecessaris al bebè. En compartim ara algunes:

Garantir la seguretat del nadó

Sí, és possible que el germà gran faci mal al petit, evidentment sense ser-ne del tot conscient. Això comporta un risc físic per al germà petit "agredit" i

també un risc emocional, moral, per al germà gran "agressor" (sentiments de culpa sovint desproporcionats). No cal dir que un bebè ha d'estar sempre sota l'ull d'un adult. L'altre ull per al seu germanet gelós...

Preparar els fills abans de tornar de la clínica

Amb frases de l'estil... "El germanet petit serà molt bufó, però també "molt pesadet"... I els pares n'hauran d'estar pendents continuadament, com quan tu eres un bebè..." "Segurament a tu no t'agradarà que estiguem tant per ell..."

Associar els germanets a les tasques de cura del nouvingut

"Ajuda'm, que és molt pesat haver sempre de..." "Passa-li aigua al xumet que l'ha tornat a deixar caure!"; "Miquel, canvies els bolquers millor que jo!"; "Tu, que ets gran, a veure si li fas entendre..."; "Ja tinc ganes que camini i no l'hagi d'agafar tant!"; "Ensenya-li que bé que tu..."

La veterania (l'edat) és un grau i té privilegis

En la reorganització del sistema familiar, amb noves regles i normes, ser més gran ha de tenir també els seus avantatges (espais, horaris d'anar a dormir, recompenses de tota mena, objectes, privilegis, mostres d'afecte...). Totes elles explicitades i parlades amb la canalla.

Cal tenir cura que aquesta senyalització dels avantatges de ser més gran i una certa "fatiga" i "menys valoració" de les habilitats i de la feina que dona el petit no facin que els més grans tinguin sentiments de culpa.

Compensar la pèrdua de protagonisme del o dels germans més grans

Cal que la família extensa s'adoni que els altres néts, nebots... encara hi són i que es poden sentir gelosos si se senten ignorats. Normalment ja en són conscients, però cal que els pares els ho recordin de tant en tant.

Tot són felicitacions i potser també els germans més grandets poden ser felicitats per la seva "paciència" amb el bebè, per com col·laboren de bé en la seva cura... No cal que portin regals per a tots, però sí que tinguin l'obsequi d'una atenció personalitzada.

Parlar del que els passa

Els nens han de saber que el que els està passant és normal, ha de passar i que se supera. No esperem que ho manifestin verbalment perquè no saben el que tenen i segurament els ho haurem d'explicar de forma senzilla i clara, amb termes del seu vocabulari: no és segur que entenguin "gelosia", però sí poden captar "segur que et fa sentir malament que estiguem sempre amb el petit i a tu no et fem tant de cas..."

Ajudar que els nens superin aquesta etapa és ajudar-los, també, a superar de forma positiva i compromesa les gelosies, fruit de les injustícies de la nostra (i totes) les societats: el tracte preferent del nebot del gerent a l'empresa, els privilegis dels més rics, de les polítiques discriminatòries...

Segur que tot això ja ho sabeu i tal vegada altres formes exitoses d'ajudar els vostres fills a superar les gelosies. Si ens les comuniqueu, les publicarem perquè ajudin a més famílies masnovines.

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

The Power of Love, aviador

Des del 3 d'octubre (fins al 27 oct) *La revolució no serà tuitejada*, dels autors catalans Casanovas/Clua/Miró aterra al Teatre Lliure de Gràcia. Què fem per canviar les coses?, ens pregunta aquest tercet, que vol la mobilització general. Tot ben lògic, tot ben de necessària aplicació.

4, 5 i 6 d'octubre al Masnou. El grup GAT presenta la comèdia musical *Els productors* a Ca n'Humet.

Del 9 al 27 d'octubre. Un bon grapat de bones actrius (Màrcia Cisteró, **Tilda Espluga**, Berta Giraut, Sara Espígul, Mireia Piferrer, Fiona Rycroft) arriben a l'escena del Teatre Lliure de Montjuïc per destacar-nos amb l'obra *De quan somiava*, de Jordi Prat i Coll.

10 d'octubre. Aterrem al **Tantarantana Teatre**. Hi puja a escena (des del 10 fins al dia 27) *B.FLOWERS*, el nou espectacle de la creadora escènica internacional (i masnovina) **Marta Carrasco**, una obra plena de sensibilitat i emoció, fascinació visual contra la crisi, a través de la complicitat a escena de tres dones, en un món ple de... flors?

Aquest mateix dia 10

(fins al 3 nov) Joan Ollé comença a exhibir *À la ville de... Barcelona* al Teatre Lliure de Montjuïc. Un homenatge a la nostra estimada ciutat (capital), amb **Enric Majó**, **Oriol Genís**, etc. **20 d'octubre**, a **Mataró** (anteriorment, s'haurà vist el 4 d'octubre, a Badalona, al Teatre Principal.) A Can Gassol es representa l'exitosa l'obra *Smiley*, de **Guillem Clua**. Si ens desplaçem a Tiana, aquest mateix dia, podrem gaudir de l'espectacle (amb bombolles suggeridores i màgiques) per a tota la família *Clincl!*, de **Pep Bou**. La cita és a la Sala Albéniz del Teatre Municipal.

També el 20 d'octubre acaben les funcions de *La marquesa de Sade*, de **Mishima**, al **Teatre Akadèmia** (c/ Buenos Aires, 47); hi actua Muntsa Alcañiz, Àngels Bassas, etc.

29 d'octubre. L'actriu (masnovina) **Carme Pla** ens aproxima a "L'aventura de llegir" amb l'espectacle *Humor humà* a la Biblioteca Horta-Can Mariner (c/del Vent, 1).

1 de novembre. Nens i no nens: comencen les representacions (dissabtes i diumenges) de la preciositat de conte *El petit príncep*, de **Saint-Exupéry**, al SAT-Sant Andreu Teatre (c/Neopàtria, 54), amb Òscar Rodríguez i Montse Puga, i dramaturgia de Florence de Andia.

És el poder de l'amor, *the power of love*, que fa que, malgrat aquests temps tan durs, tan insuportables, continuï fent-se teatre. Perquè, de diners, no n'hi ha a cap banda. Però d'amor al teatre, a interpretar teatre, a gaudir del teatre, sí. Sí que n'hi ha.

Deslloats siguin els polítics. Amén. Riurem, plorarem... però, si us plau, no deixem d'existir, a través del teatre.

Talleu i feu-nos-ho arribar per correu o personalment al carrer Dr. Agell, 9 - 08320 el Masnou

FES-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU SOL·LICITUD D'ADMISSIÓ

Dr. Agell, 9 - 93 126 82 20 - 08320 el Masnou: gentmas@suport.org · www.gentdelmasnou.cat

Nom i cognoms: .....

Adreça: ..... **Telèfon:** .....

Adreça electrònica ..... **DNI:** .....

Noms i cognoms cònjuge/parella: .....

Quota anual 2013: 35€ (Revisable anualment amb l'IPC)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Autoritzo el pagament de les quotes de Gent del Masnou amb càrrec al meu compte / llibreta:

Banc / Caixa ..... **Adreça** .....

Núm. de compte / Llibreta Entitat / oficina / D.C. / núm. de compte

El Masnou.....de.....de.....

Signatura del sol·licitant

ELS CRIMS DE JACK EL DESBUDELLADOR, CAS TANCAT?

Josep Condeminas

A primers de setembre del 2011, l'autora nord-americana Patricia Cornwell va guanyar el premi RBA de novel·la negra. La convocatòria devia ser molt important perquè hi van ser el President de la Generalitat, Artur Mas, l'aleshores ministra Carme Chacón, la coneguda representant literària Carme Balcells i altres personalitats. L'especialitat de l'escriptora són les històries de crims, una moderna Agatha Christie, que, com aquesta antecessora, també ha creat un personatge literari, Kay Scarpetta, investigadora forense, que és la que resol tots el casos. Novel·lista, i també especialista en investigació criminal, experiència que ha enriquit les seves novel·les i que li ha proporcionat fama mundial.

No sóc aficionat a la novel·la negra, però sí que he llegit un llibre d'aquesta autora que em va cridar l'atenció, *Retrat d'un assassí – Jack el desbudellador – Cas tancat*. Aquest llibre no és cap novel·la sinó una investigació

criminològica del tristament famós assassí victorià i que pretén descobrir-ne la identitat. Crims que per la seva brutalitat i per no haver estat mai descoberta la identitat de l'assassí, des de l'any 1888 han fet córrer rius de tinta i mantenir el seu misteri fins a l'actualitat. Amb l'ajuda d'inspectors de Scotland Yard, Cornwell va indagar milers de documents, empremtes dactilars, anàlisis del paper, de la tinta, de la grafologia, fins i tot de l'ADN de la saliva dels sobres i dels segells de les cartes i dibuixos que l'homicida va enviar com a escarni a la policia metropolitana. L'ADN va donar indicis, no del tot fidedignes, tot s'ha de dir, que pertanyia a Walter Richard Sickert, pintor molt reconegut, ja que la seva breu ressenya biogràfica figura en moltes enciclopèdies actuals, i alguns dels seus quadres estan exposats a la "Tate Gallery" de Londres. La majoria de la seva producció reflecteix la vida quotidiana dels barris populars de Londres i es caracteritzen pel seu

color obscur. Investigant el personatge, Cornwell troba un home brillant, intel·ligent, però, a la vegada, turmentat, introvertit, amb una malformació sexual important, que el va marcar per vida. Tot i que està per demostrar amb proves d'absoluta certesa la identitat de l'assassí, al llarg de tot el llibre l'autora s'esplai a demostrar-ho mitjançant una minuciosa investigació sobre la complexa vida del personatge, i arriba a la conclusió que Sickert és el vertader desbudellador.

Han passat 124 anys d'aquells fets i, com passa en molts misteris, aquest també s'ha convertit en llegenda. Llibres, articles, versions cinematogràfiques ho han fet possible. En aquest cas, el fet que l'escriptora afirmi que Sickert va ser el desbudellador, que jo sàpiga no ha aixecat cap polèmica, més aviat indiferència i potser un cert desinterès perquè li ha tret el misteri que el feia únic. Igual va passar quan es va oficialitzar que el famós músic nord-americà Glenn Miller no havia mort en un accident d'aviació com es va dir oficialment i que el va convertir en llegenda, sinó d'un atac de cor en un prostíbul de París recent alliberat d'alemanys cap al final de la II Guerra Mundial. També podríem citar la falsa però popular llegenda del Timbaler del Bruc (vegi's el Butlletí n. 277 de juny del 2010). En certa manera comprenc que alguns governs deixin passar cinquanta anys abans no desclassifiquin una informació que aclareixi un misteri, perquè saben que la veritat ja no neguitejarà cap consciència; però també recordo el cas d'un periodista que havia estat informat sobre la desmitificació d'un fet que ja s'havia convertit en llegenda, quan, de sobte, s'aixecà i, tot estripant les notes, va dir que ell no publicaria aquella història, que quan la llegenda s'ha convertit en un fet real per a l'opinió pública, s'ha de parlar de la llegenda no de la veritat. La naturalesa humana és així.

Cròniques

Joan Muray

Vocal de Cultura

PAISATGES DE LA MENT

De Joan Condal

El setembre passat obrírem nova temporada amb una magnífica exposició, una més a les quals ens té acostumats en Joan Condal des de fa més d'una dècada.

Aquest polifacètic i inquiet artista calderí, en aquesta mostra ens va portar una vintena d'obres, entre quadres, escultures i altres tipus d'obres, difícils d'encasellar en aquestes vessants de l'art. Totes elles amb el seu corresponent títol per copsar millor la intenció que l'artista ens volia transmetre.

I sí, a més de ser unes esplèndides obres, realitzades amb precisió i cura, com ens hi té acostumats, hi afegim que totes elles tenien, com es diu, missatge, encara les fa més importants. El missatge era filosòfic, i molt punyent en alguna, tant que no podies passar pel seu davant sense, com a mínim, reflexionar una estona.

Si, després de veure-les, n'haguessis hagut de triar una, hauria estat una tasca força difícil, ja que, unes més que altres, no et deixaven gens indiferent.

Si el qui us en fa la crònica ho hagués hagut de fer, m'hauria decantat per més d'una. Si les "cadires de Gaudí" eren una perfecció i una temptació per als dits, el mirall, també gaudi-nià, et tornava la teva imatge trencada en mil bocins; però la que donava més a pensar, i més per als corruptes temps que ens ha tocat viure, era la "corrupte davant del poble", quina filosofia més fina la que gasta aquest artista.

En fi, un cop més, el felicitem i l'encoratgem a seguir el "seu camí", que no és un camí de roses, més aviat de punxes, però que cal que mai no abandoni. Sort, Joan.

Conferència-Projecció Dissabte 26 d'octubre a les 7 de la tarda al local social

A càrrec de Roger Canal

“COSTA RICA I PANAMÀ: UN ESPECTACLE NATURAL ENTRE OCEANS”

Costa Rica és un dels destins tropicals més habituals per poder observar la increïble riquesa natural de Centreamèrica i conté, juntament amb Panamà, algunes de les zones amb més biodiversitat de la Terra. Per comprovar-ho, en aquest viatge pujarem a les muntanyes boiroses per cercar el preciós quetzal, ens endinsarem a la selva per descobrir una de les darreres poblacions de guacamais vermells tot esquivant serps verinoses, aranyes i cocodrils, i quedarem meravellats pels curiosos insectes i els basiliscs prenent el sol. Ens distraurem amb les mones i els peresosos, amb el seu peculiar estil de vida, mentre busquem granotes i ocells de mil colors, i tornarem a la civilització per compartir una cursa de braus amb l'acollidora gent d'una de les zones més tradicionals.

Ens banyarem a tots dos oceans entre tortugues i peixos de colors per acabar convivint amb els indígenes Kuna Yala de les illes del Carib. Una aventura que no deixarà indiferent el naturalista i que ens farà voler tornar-hi aviat, i és que, com diuen allà, ...és PURA VIDA!

Dites i personatges populars (5)

Albert Vidal

PER QUÈ DIEM...

... que “a la taula d'en Bernat, qui no hi és no hi és comptat”

La dita s'empra per indicar que no es té en compte aquell qui no es troba present en el moment de prendre decisions en algun afer o, senzillament, quan s'engega un tema per banal que sigui com, per exemple, el moment de dinar, de sopar, etc. En aquest cas, això vol venir a dir que a aquell qui no s'asseu a la taula amb els altres quan toca, no se l'espera.

La dita té algunes variants, segons el lloc, com per exemple A la taula de l'abat... del qual s'hauria derivat A la taula d'en Bernat...

Ambdues variants es refereixen als ordes monàstics bernardins, com ara el del Cister (1), que s'entaulaven, i s'entaulen, per fer els àpats a una hora fixa en punt, en la qual tota la comunitat ha de ser present al refectori i qui no hi és o hi arriba tard es queda sense menjar.

(1) Els orígens de l'orde se situen el 1075 amb la fundació de l'Abadia de Notre-Dame als boscos de Cister, a la regió francesa de Borgonya. El seu fundador fou Robert (sant Robert) de Molesmes, que impulsava una profunda reforma de l'Orde Benedictí, que amb el pas dels anys havia anat perdent el seu rigor original. Els seus membres són coneguts com a cistercencs, benedictins blancs (per l'hàbit blanc que duen) o bernardins en referència al qui va ser el gran impulsor de l'orde, Bernat (sant Bernat) de Claravall. Amb ell l'orde del Cister va expandir-se per tot Europa. Fou, possiblement, la personalitat religiosa més important del seu segle: entre les seves nombroses fites es compta, per exemple, el reconeixement papal per part d'Honorí II de l'Orde del Temple –de la qual Bernat havia escrit els Estatuts– en el Concili de Troyes el 1128. Fou canonitzat el 1174, només vint anys després de la seva mort. El 1830 va ser declarat Doctor de l'Església pel papa Pius VIII. La seva festivitat se celebra a l'Església Catòlica el 20 d'agost.

Són monestirs cistercencs, entre d'altres, el de Poblet i el de Santes Creus a Catalunya i el de Benifassà i el de Valldigna al País Valencià.

Exposicions

Fins al 10/10

Creacions artístiques de Joan Condal

Del 12/10 al 7/11

Olis de Frederic Burnat

Del 9/11 al 5/12

Il·lustracions de Xavi Socías

GRUP RAUXA DE GENT DEL MASNOU

Diumenge 27 d'octubre a les 7 de la tarda
al local social.

Vetllada artística, literària, musical...

A càrrec del Grup Rauxa de GDM

Entrada gratuïta

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

Donar-ne una mica és donar molt.

**Diumenge 13 d'octubre de 10 a 14,
al local social de Gent del Masnou.**

CONFERÈNCIES-PROJECCIÓ

Diumenge 20 d'octubre a les 6 de la tarda,

Volcans de la fi del món

A càrrec de **Xavi Tarafa**

...

Dissabte 26 d'octubre a les 7 de la tarda,

***Costa Rica i Panamà:
un espectacle natural entre oceans***

A càrrec de **Roger Canal**

Curset trimestral de ioga

Els dimarts de 7 a 2/4 de 9 del vespre

Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta, tovallola, coixí petit,
pareo i roba còmoda. Preu trimestral:

socis **65€**, no socis **75€**

Inscripcions a GDM Tardes feiners de **6 a 2/4 de 9**

Vocalia Recreativa

Cursos de teatre per a totes les edats Vine-hi i... actua

627630082 (Oriol) · 676334144 (Aina).

DÒMINO

Vols jugar al dòmino? **Vine-hi.**

No en saps? **Te n'ensenyarem.**

Ja en saps? **T'ajudarem a millorar**

Inici del curset: **dijous, 5 de setembre.**

Socis **6€** - no socis **10€**

Cada **dilluns i dijous de 6 a 1/4 de 9** del vespre.

inscripció a GDM de 6 a 1/4 de 9 del vespre
Vocalia Recreativa

PETITS ENCANTS DE GENT DEL MASNOU, A BENEFICI DE DISMA

Durant tot el **mes d'octubre** podeu passar pel local social de Gent del Masnou, de 6 a 8.30 del vespre, a fer donació de qualsevol objecte o andròmina que sigui aprofitable. Recordem que és indispensable que no siguin de gran volum i que, sobretot, estiguin en bon estat d'ús i conservació: tasses, copes, ampolles, joguines, discos, gerros, etc. etc. i que es posaran a la venda, a preu supereconòmic, el **DIUMENGE 10 DE NOVEMBRE DEL 2013, DE 10 A 14 HORES. LLOC: C/PRAT DE LA RIBA, DAVANT LA CASA DE CULTURA.** La recaptació serà lliurada a DISMA. Us agraïm per endavant la col·laboració i generositat.

XOCOLATADA DISMA

La Llar d'Infants Rita Tarrades i l'Associació de Veïns del carrer Sant Rafael us fem saber que la tradicional xocolatada que organitzem cada any al *Festival de Disma*, i que enguany no s'ha pogut fer per coincidir amb la processó del Corpus, on els veïns preparen la catifa de flors, s'organitzarà el diumenge **10 de novembre** juntament amb *Gent del Masnou* en **Els Petits Encants** al Camí Ral. Serem, doncs, davant la Casa de Cultura oferint-vos xocolata i esperant els vostres donatius per a *Disma*

! I ara direu, aquest quisso no hi toca, doncs sí; però el que passa és que, per a mi, bon temps és quan no fa calor ni fred, tot i que prefereixo aquest darrer.

Això ve a tomb amb aquell frase que la gent, quan arriba la calor, repeteix com un lloro: Ja fa bon temps. Si sempre fes aquest bon temps que pregonen, no aniríem pas gaire bé, ja que tot és necessari: calor, fred, pluja, sol, glaçades, nevades, etc.

A més, penseu en mi, que sempre porto "abric de pèls", tot i que a l'estiu me'n desprend d'una part, la que no es veu, però abriga. I a més, vosaltres, quan fa calor, sueu per tots els porus, i en canvi jo, pobre de mi, sempre he d'anar amb un pam de llengua penjant.

Tot això és tot el que saps dir quan ja estem a la tardor, quan ja no hauries de recordar el mal tràngol passat a l'estiu?, doncs sí, ara me n'ha fet recordar la caiguda de la fulla.

Passejant pel Camí Ral, enmig de fulles seques (que no feien la sardana, no) i veient que a tosso n'hi ha més que en altres, a causa, és clar, de la manca de continuïtat dels arbres, això m'ha fet venir al magí les patacades de sol que rebem a l'estiu en aquests sectors, desarbrats, del nostre passeig.

Vas pel Camí Ral (a l'estiu) i ara sí, ara no, tens ombra; i, creieu-me, quan en tens, s'agraeix molt i, en canvi, quan tens un tros on el sol cau de ple, maleeixes els ossos dels qui en siguin responsables.

A cap de les ments pensants no se li ha ocorregut plantar arbres on no n'hi ha, i fer un passeig ombrívol de punta a punta de la vila?; tan bonic que seria, i a més seria bo per a la salut. Potser fins i tot seria bo per al comerç concentrat al nostre passeig, ja que, en estar-hi bé, potser la gent hi aniria més i hi compraria més.

Seria tan gratificant poder anar de punta a punta sota l'ombra protectora de la vegetació, tal com ho és quan, per sort, trobes uns quants arbres seguits, més o menys cada cinc o sis metres. No sé quants en farien falta per fer realitat aquest somni, que, pel que escolto, és el de molts masnovins; però em sembla que hi ha coses molt més cares i, per desgràcia, inútils. En canvi, aquesta seria molt agraiada per tothom.

Potser algú em sortirà dient que a tot on no hi ha arbres se'n poden plantar. Vés a saber per què, però pot ser, tot i que en molts llocs, i del nostre municipi, se'n poden veure sembrats en ben poc espai, i sovint ofegats per ciment, i ells, pobrets, bé que resisteixen.

També s'hauria d'anar pensant per a les properes temporades a fer alguna cosa pels plataners ja existents, que en tota la vila estan ben malalts, d'una mena de fongs, que ja cap a mitjan juliol feien força pena i potser fins i tot aquests fongs no siguin perjudicials per a la salut.

Bé, ja us he xafat la guitarra de començaments de tardor; però, penseu-hi, ja que els mesos passen volant i tornarem a ser al "bon temps". Apa, bup, bup.

PATATES DE TAVERNA

INGREDIENTS PER A 4 PERSONES:

1/2Kg de patates. 300g de xampinyons. 100g de proteïna de soja texturitzada. Una copa de vi blanc. Unes dues cullerades de Tamari. 5 alls tallats petits. Un pessic de "Pimenton de la Vera". Un grapat de fulles d'alfàbrega fresca picada. Sal d'herbes, oli extra d'oliva i pebre.

PREPARACIÓ

- 1. En primer lloc deixarem en remull la proteïna de soja amb una mica de vi blanc i un raig de tamari.**
- 2. Mentrestant, en una paella amb un lleuger bany d'oli començarem a coure les patates, ja tallades a làmines i adobades amb la sal d'herbes. Regarem la superfície amb una mica més d'oli, ho taparem i ho deixarem que es cugin uns 10 o 15 minuts a foc molt lent.**
- 3. Anirem netejant els xampinyons i els tallarem a làmines fines.**
- 4. Passats els 10 minuts de cocció de les patates, hi afegirem els xampinyons i la proteïna de soja texturitzada i ho regarem amb una mica més d'oli.**
- 5. Ho coem tot tapat uns 5 minuts. En aquest temps, el xampinyó comença a treure el suc. En aquest moment, anant en compte de no trencar les patates, remenem tots els ingredients. Hi afegim l'alfàbrega, el pebre, la culleradeta de "pimenton de la vera" i rectificuem de sal.**
- 6. Un parell de minuts més tard acabem la cocció; mirarem que les patates siguin toves. Ho servim ben calent.**

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

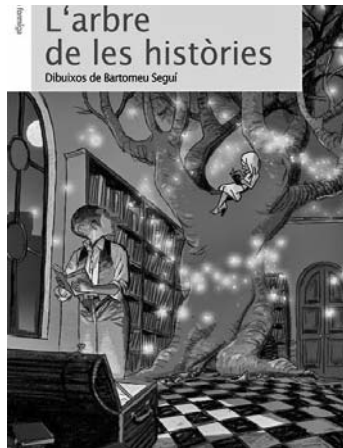
De tot per a la cuina

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

La lectura: tot un món

De l'Eulàlia Canal (Granollers, 1963), ja n'hem comentat algun altre llibre des d'aquestes mateixes pàgines (vegeu *Gent del Masnou*, núm. 267, juliol-agost 2009, p. 30). El que us volem recomanar avui, *L'arbre de les històries* (1), és un cant a la lectura a través d'una història fantàstica en què personatges del món real i personatges del món de la fantasia conviuen amb una certa normalitat. L'argument és relativament senzill i fins i tot podríem dir que conegut: en una ciutat indeterminada, volen prescindir de la biblioteca perquè s'ha inventat un mètode que fa innecessaris els llibres. El mètode consisteix en unes píndoles de lectura, que només t'has d'empassar per tenir assimilat el llibre que hagi triat. No cal dir que no se n'han analitzat els efectes secundaris, com es veurà quan un dels personatges, en Juli concretament (p. 77-81), en prendrà. També hi ha altres interessos, immobiliaris en aquest cas ja que la biblioteca està molt ben situada, que hi ajuden. Per salvar els llibres apareix un personatge, la Lluna, molt especial i

carregat de misteri, que els dona la clau per poder-ho fer. El que no es pot salvar és l'edifici, però què és una biblioteca, sinó els llibres que conté? Fins aquí, un breu resum de l'obra, però, com s'esdevé en la resta de contes i novel·les de l'Eulàlia Canal, al darrere de les històries, siguin d'animals, siguin d'éssers de carn i ossos, siguin d'éssers fantàstics, com a bona psicòloga que és, sempre s'hi amaguen problemàtiques vitals que poden ajudar els joves lectors a conèixer-se millor o a superar pors i problemes personals que sovint magnifiquem pel fet de guardar-nos-els. I la solució, com també s'esdevé a *L'arbre de les històries*, és

tan senzilla com parlar-ne, com fer sortir a la llum i acceptar allò que ens angoixa, que ens preocupa, que penssem que ens fa diferents. Aquí, un dels problemes afrontats és el de la solitud, una solitud que afecta fonamentalment tres dels protagonistes, diguem-ne de carn i ossos: el Jonàs i la Lina, bibliotecari i mestra, dos solters empedreïts que són incapaçs de parlar dels seus sentiments, per molt que es veuen pràcticament cada dia; i el Nanuk, un nen que a casa seva tenen mig oblidat a causa de la feina, i que es refugia en els llibres. La Lluna, com no podia ser d'altra manera, no només ajuda a salvar els llibres, sinó que també obre portes als murs que separen i, doncs, ajuda la gent a ser més feliç. I naturalment els llibres també els hi ajuden, perquè com diu l'autora en dues ocasions (p. 57 i 114): "Les històries prenen vida quan les llegim amb el cor, quan ens fan créixer, quan sentim que ja no som els mateixos abans de llegir-les que després i portem els personatges d'aquella història sempre més amb nosaltres." Serà gràcies a aquesta fórmula que ells també podran ajudar la Lluna: la faran reviure en un conte, que ells mateixos escriuran.

(1) Canal, Eulàlia. *L'arbre de les històries*. Il·lustrador: Bartomeu Seguí. Editorial Animallibres (Col·lecció "La formiga vermella", 18), Barcelona, 2009. 117 pàgines.

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU

"PARLEM DE BOLETS"

Dissabte 16 de novembre de 2013 a les 7 de la tarda:

Conferència i mostra gastronòmica al local social de *Gent del Masnou*

Moderador: Sr **Xavier Noguera** Parlaran: Sra **M. Hernández**, Sr. **J. M. Barrachina**, Sr. **J. Rigau**

XVI TROBADA "ANEM A BUSCAR BOLETS"

Diumenge 17 de novembre a les 8 del matí a la Plaça Marcel·lina Monteys (pl.dels Cavallers)

Cal portar el dinar (l'esmorzar és a càrrec de l'organització). Els qui ho vulguin poden anar directament al **Pla de l'Arròs**, a les 9 del matí, per esmorzar uns bons entrepans.

Activitat oberta i gratuïta per a tothom

Ho organitza: **Amics i Antics Escoltes del Masnou**
Amb la col·laboració de: **Gent del Masnou i LaCaixa**

Correus electrònics: **akelamasnou@gmail.com** - **akelamasnou@hotmail.com**

PANELLETS

de les pastisseries del Masnou

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59
93 555 06 61 el Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

PASTISSERIA DEGUSTACIÓ GRANJA

Matalí
Des de 1866

El Masnou: Prat de la Ribera, 4 · 93 555 04 60

david
pastisser

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75
Navarra, 100 · El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Mestre Pastisser